بسمه تعالى

گزارش کار ششم آزمایشگاه شبکه

آشنایی با مکانیزم NAT

استاد:

دكتر برديا صفايي

نویسندگان:

اميررضا آذرى 99101087

اميرمحمد صالح 99101824

بزرگمهر ضیا 99100422

دانشگاه صنعتی شریف

تابستان 1403

فهرست

ىدف	3
خش اول _ Static NAT	3
خش دوم_ Dynamic NAT	31
خش سوم _ PAT	37
خ در در دالات	12

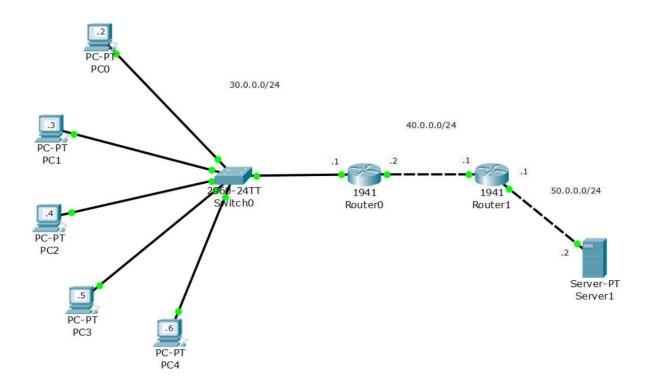
هدف

NAT یا Network Address Translation، پروتکلی است برای تبدیل آدرسهای IP غیرمعتبر به آدرسهای معتبر برای استفاده قرار معتبر برای استفاده کاربران از اینترنت که در لایه 3 مدل OSI کار میکند. این پروتکل زمانی مورد استفاده قرار می گیرد که کاربرانی که در یک شبکه دارای آدرسهای معتبر نیستند، نیاز به برقراری ارتباط با اینترنت دارند. در این آزمایش انواع NAT یعنی DNAT ،SNAT و PAT را مورد بررسی قرار می دهیم.

بخش اول _ Static NAT

این نوع NAT به صورت یک به یک عمل می کند. بدین صورت که یک آدرس inside-local را به یک-outside به یک آدرس NAT و global ترجمه می کند. این نوع NAT زمانی کاربرد دارد که احتیاج است یک آدرس private به یک آدرس public تبدیل شود.

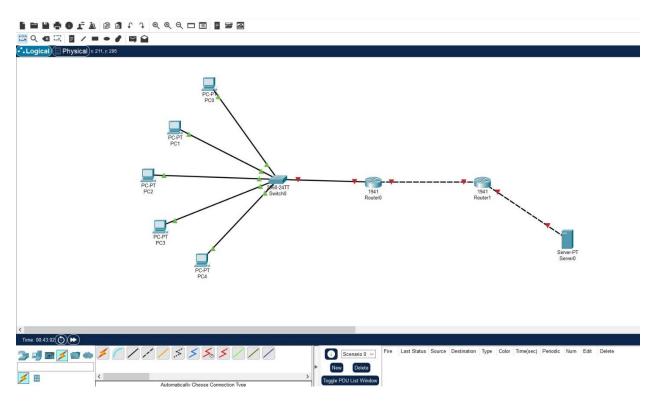
در صورت آزمایش، شبکه زیر داده شده است.

تصویر 1. نمای کلی شبکه

High End و یک عدد Personal Computers و یک عدد packet tracer حال ما در نرمافزار Router و یک عدد Switch و یک عدد Server و دو عدد عدد عدد عدد استان داده شده در تصویر 2 را پیاده کردیم. همچنین

برای برقراری ارتباط میان PCها با سوییچ و سوییچ با روتر، از copper straight coble و برای برقراری ارتباط بین روترها با هم و سرور با روتر آن، از copper cross-over استفاده کردیم.

تصویر 2. نمای کلی شبکه در نرمافزار packet tracer

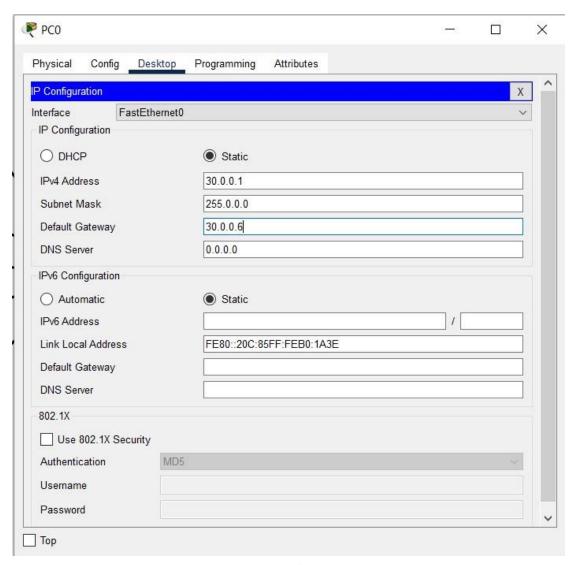
همانطور که در تصویر 1 اشاره شده است، از آدرسهای IP زیر استفاده می کنیم:

✓ PC subnet: 30.0.0.0/24

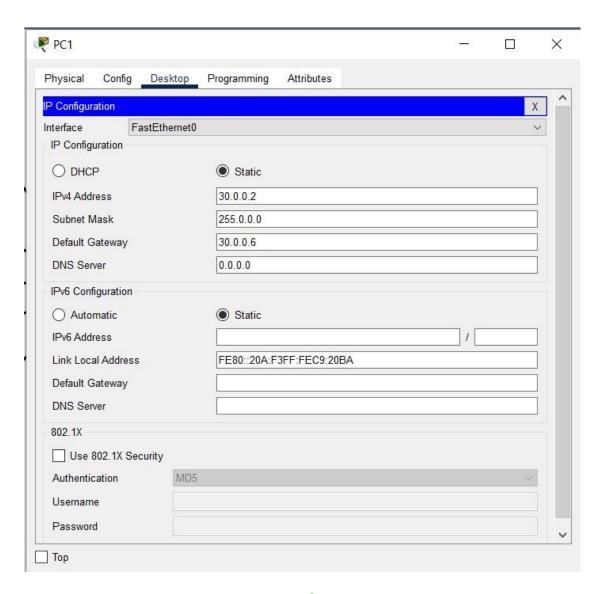
✓ Server subnet: 50.0.0.0/24

✓ Between Routers subnet: 40.0.0.0/24

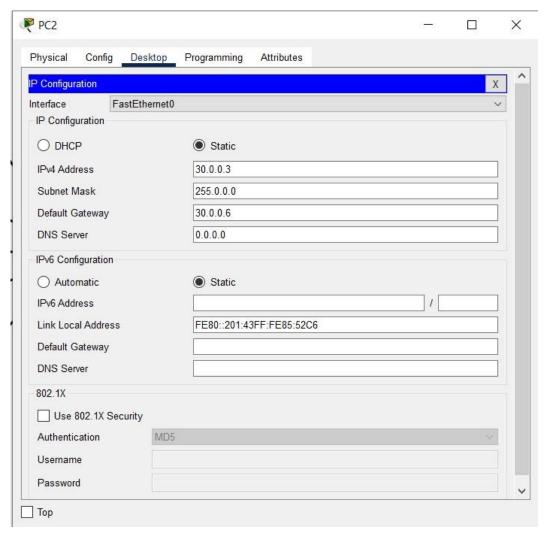
بنابراین آدرسهای IP مانند تصاویر بعدی خواهد بود.

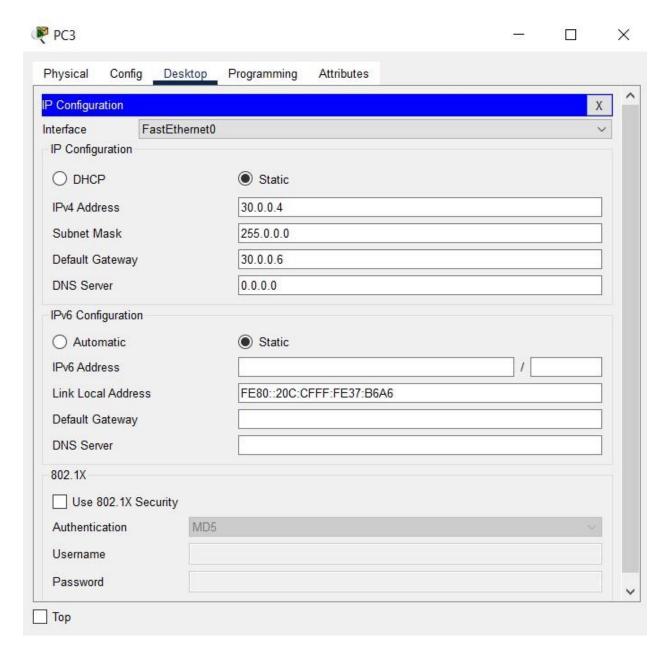
تصوير 3. آدرس PCO IP

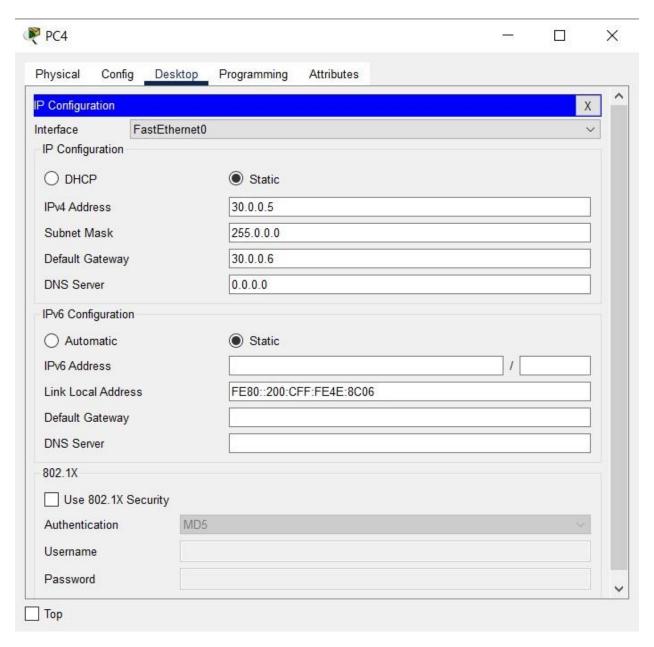
تصوير 4. آدرس PC1 IP

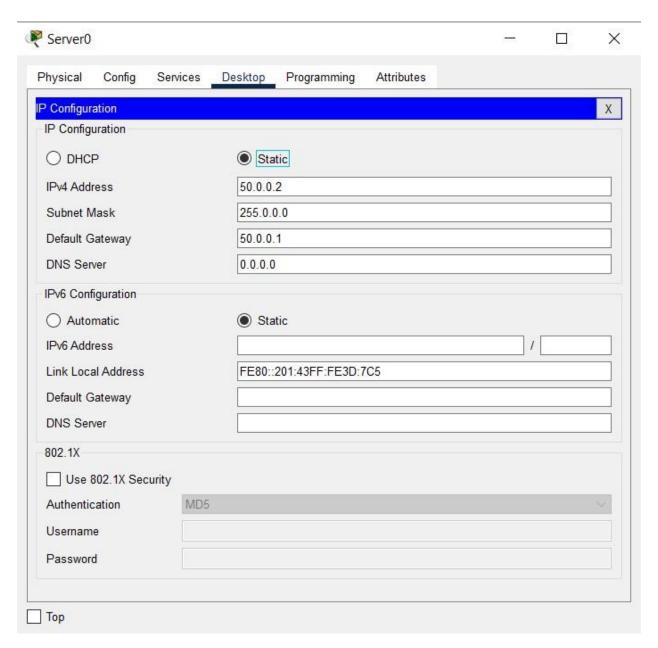
تصوير 5. آدرس PC2 IP

تصوير 6. آدرس PC3 IP

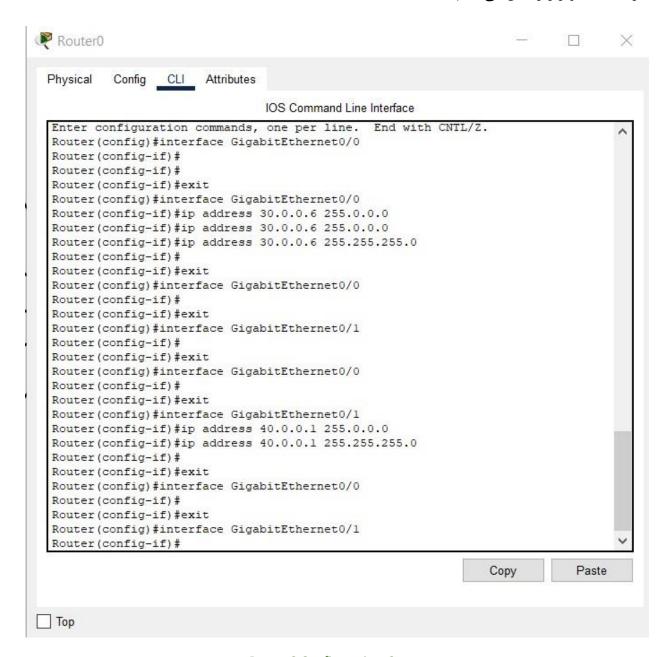

تصوير 7. آدرس PC4 IP

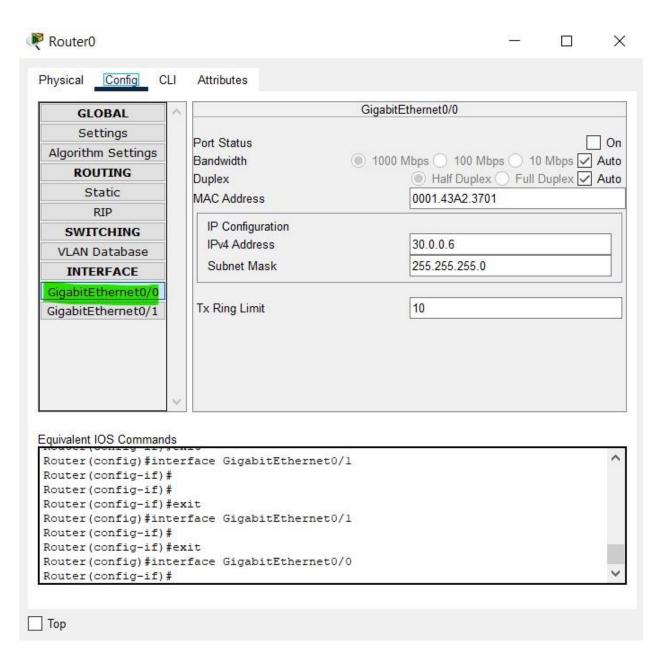

تصوير 8. آدرس Server IP

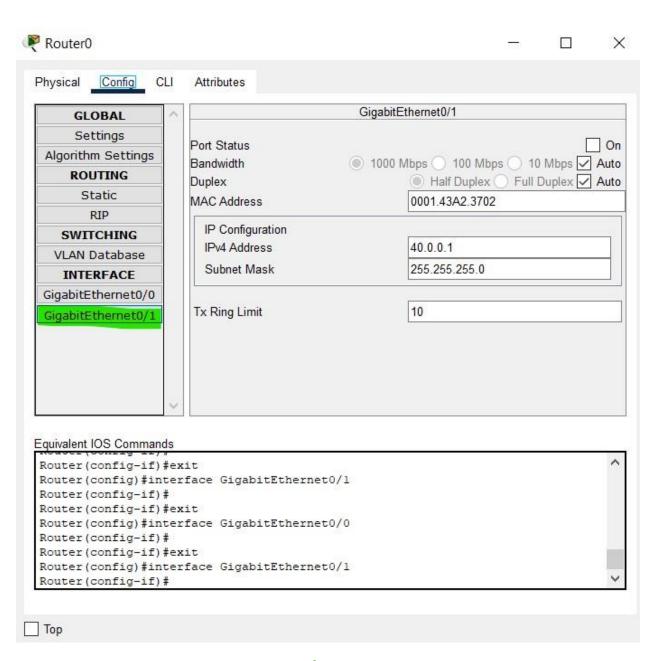
حال باید روترها را طوری configure کنیم تا کلاینتها بتوانند که به سرور دسترسی داشته باشند. برای این کار مانند تصاویر زیر عمل می کنیم:

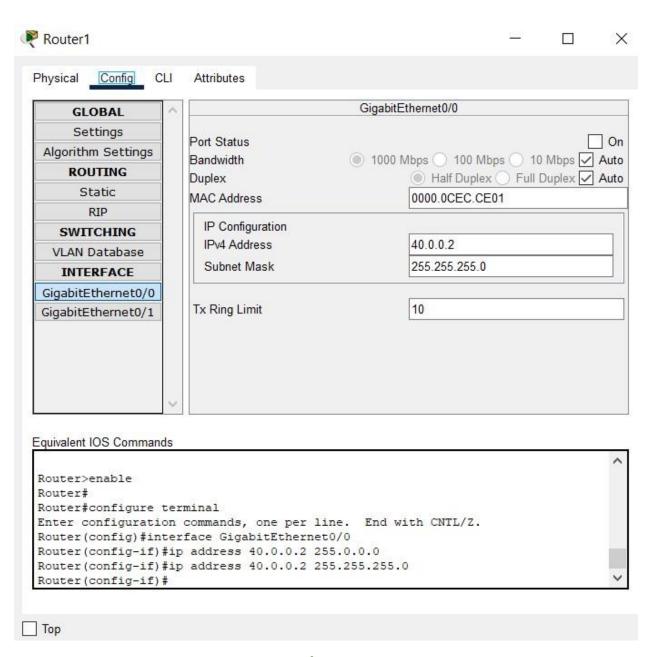
تصوير 9. Router0 Configuration

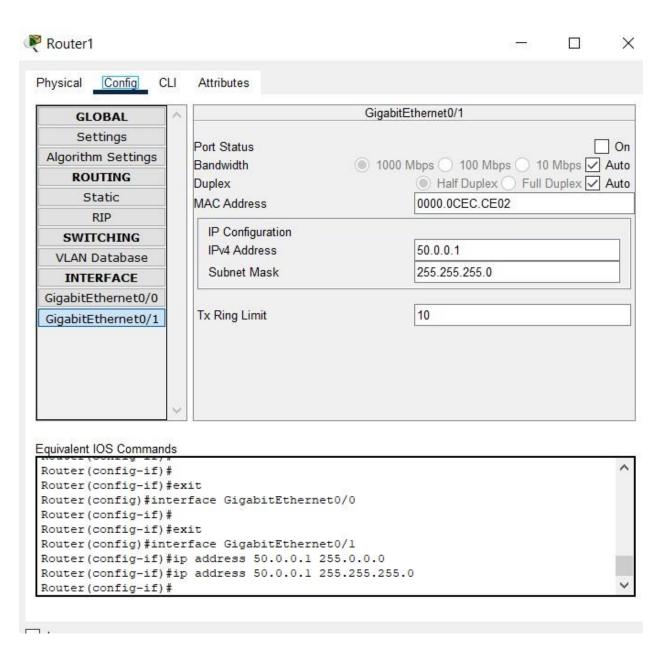
تصوير 10. Router0 Configuration

تصوير 11. Router0 Configuration

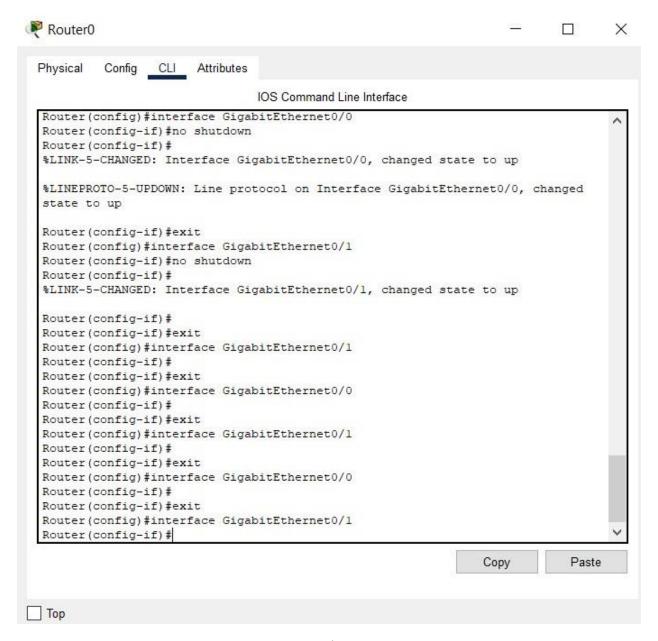

تصوير 12. Router1 Configuration

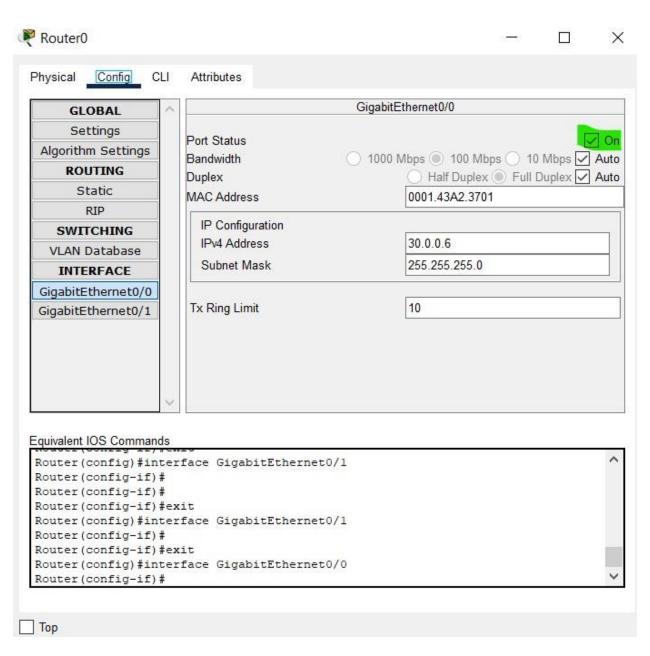

تصوير 13. Router1 Configuration

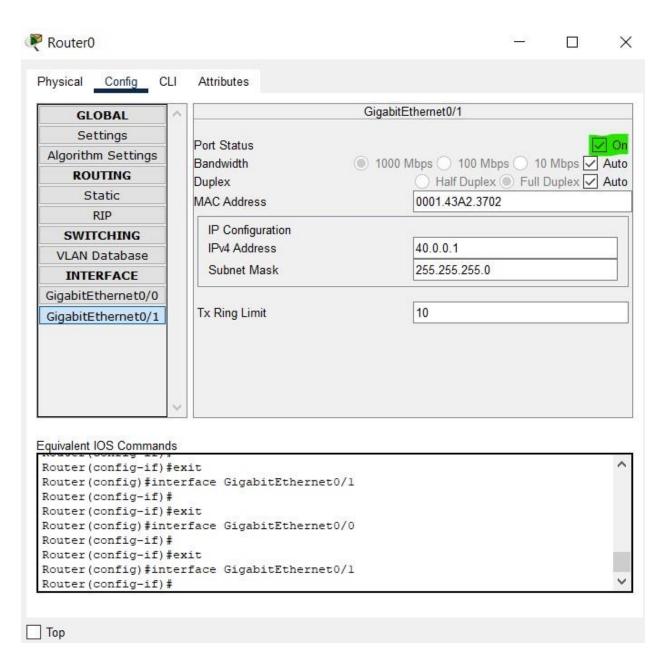
حال باید روترها را on کنیم. مانند تصاویر زیر عمل می کنیم:

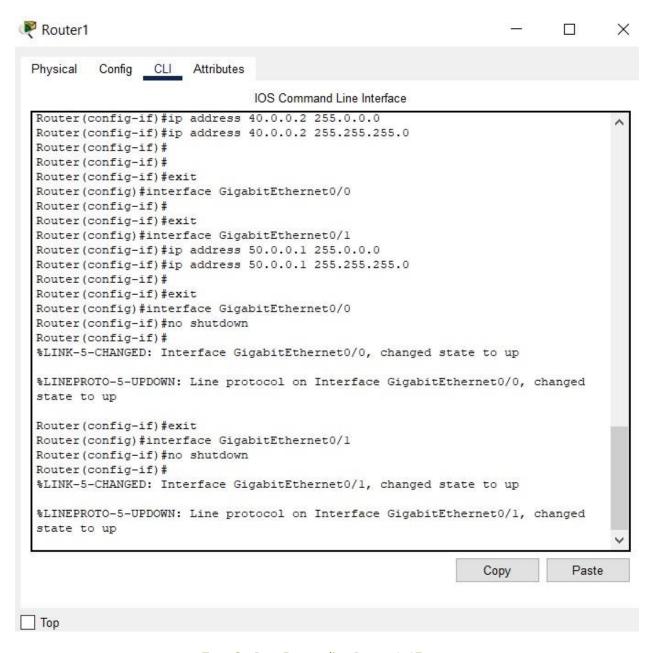
تصوير 14. Turn On Port Forwarding Router0

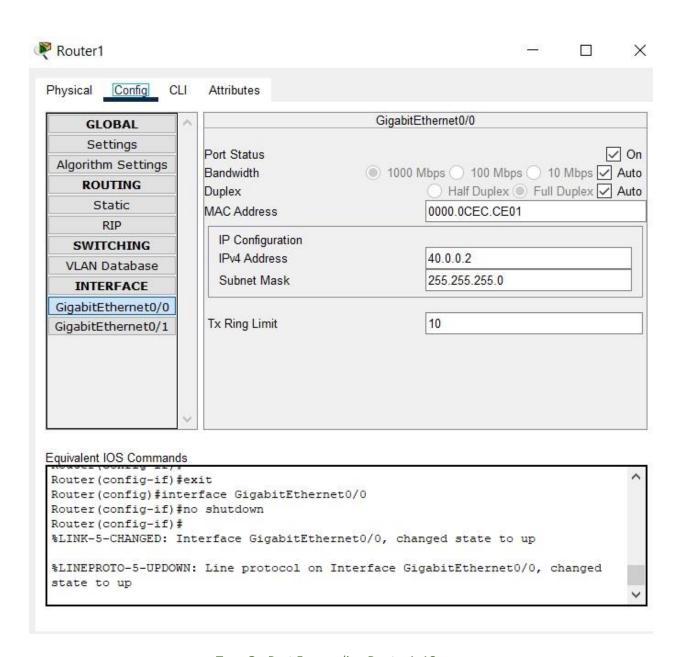
تصوير 15. Turn On Port Forwarding Router0

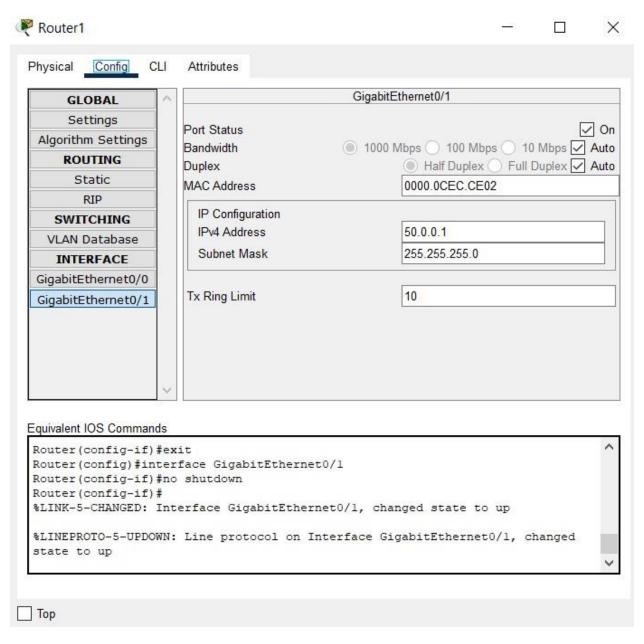
تصوير 16. Turn On Port Forwarding Router0

تصوير 17. Turn On Port Forwarding Router1

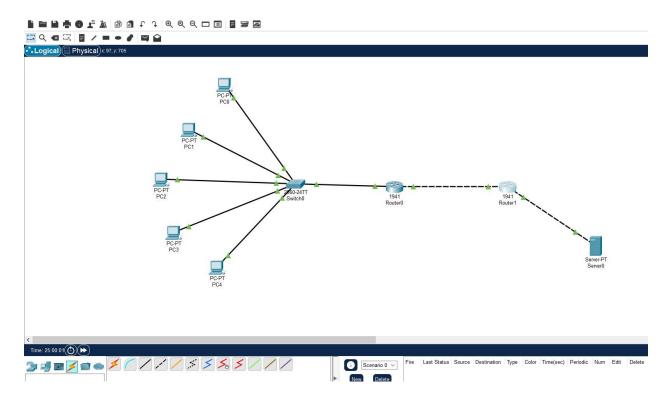

تصوير 18. Turn On Port Forwarding Router1

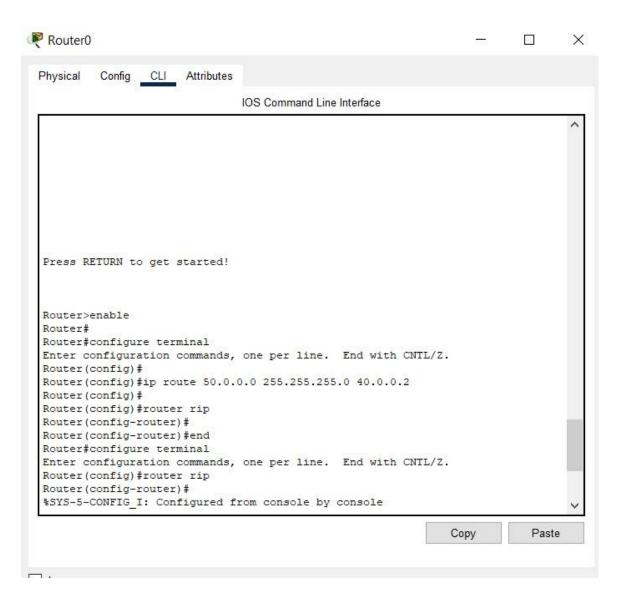
تصوير 19. Turn On Port Forwarding Router1

حال با مشاهده تصویر زیر میبینیم که ارتباطها سبز شدهاند و درست کار میکند. اما باز هم نمی توانیم از کلاینتها به سرور دسترسی داشته باشیم زیرا باید static roleهای روترها را قرار بدهیم.

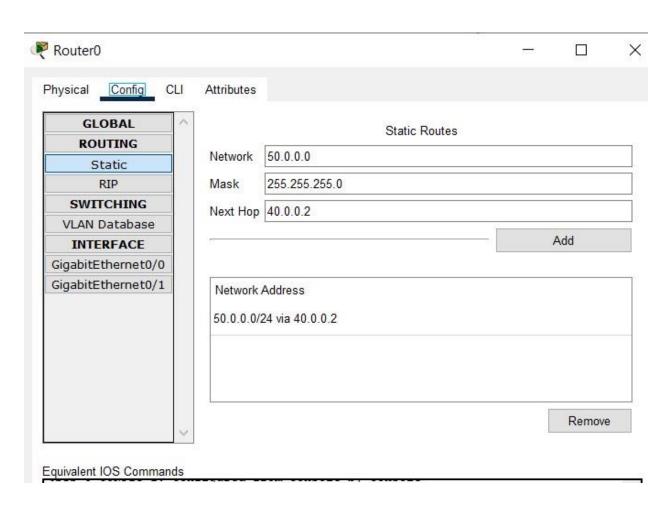

تصوير 20. The topology is working correctly

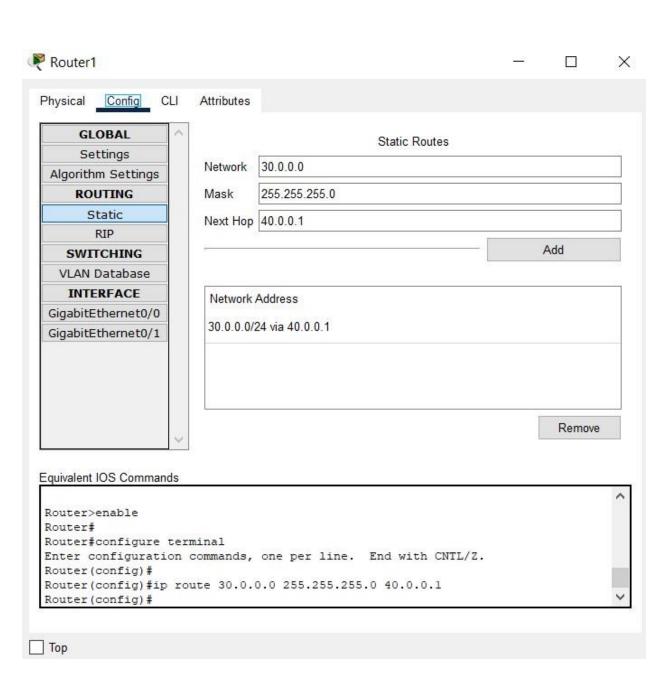
حال در ادامه static roleها را قرار می دهیم. بعد از آن به دلیل اینکه سوییچ یک دستگاه لایه 2 است می توانیم از یک PC به باقی کلاینتها متصل شد. همچنین به دلیل اینکه روتر دستگاه لایه 3 است، می توانیم به سرور دسترسی داشته باشیم. مراحل قرار دادن static roleها و بررسی ارتباط میان کلاینتها و سرور را در تصاویر زیر مشاهده می کنید:

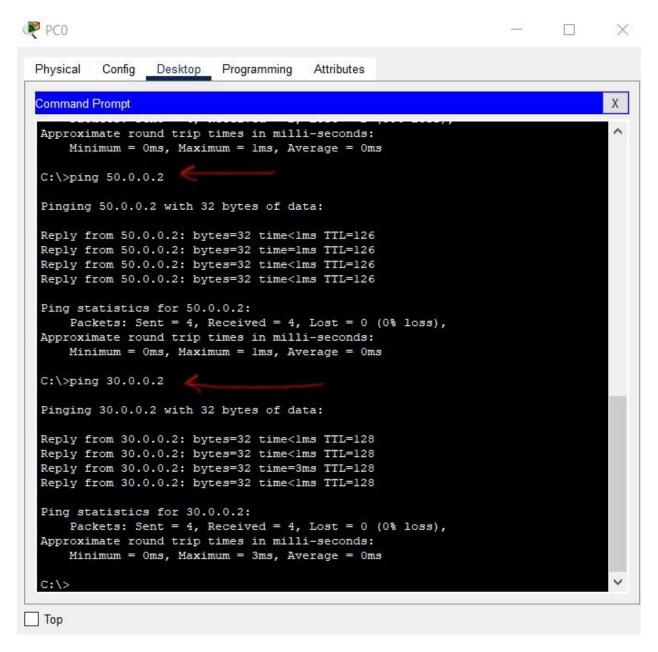
تصویر 21. ست کردن static roleهای Router0

تصویر 22. ست کردن static roleهای Router0

تصویر 23. ست کردن static roleهای Router1

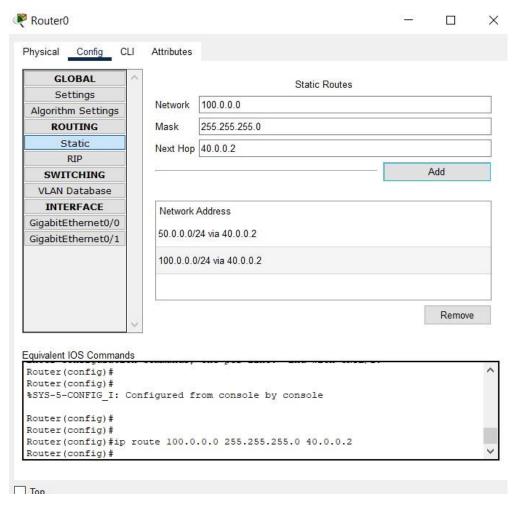
تصویر 24. برقراری درست ارتباط به PC1 و سرور از طریق PC0

حال تاکنون هنوز Static NAT را پیادهسازی نکردهایم! برای این کار باید forwarding roleها را حذف کرده و Static NAT را ستآپ کنیم.

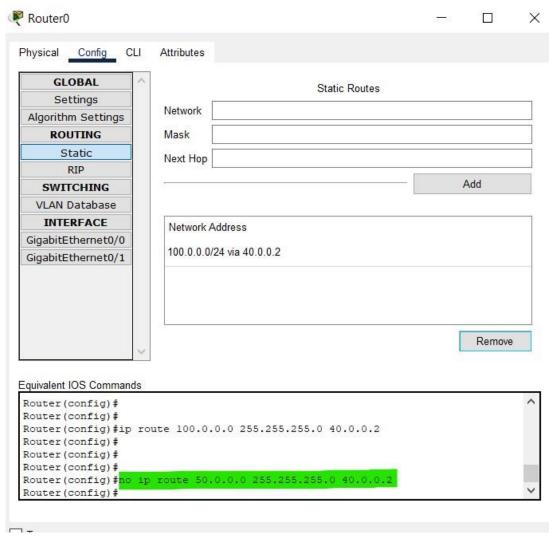
ابتدا برای Router0 داریم:

در Router0، ابتدا forwarding role را حذف نموده و یک مقدار جدید اضافه کرده تا ترافیک شبکه را به سابنت سرور انتقال دهیم. از دستورات زیر استفاده می کنیم:

interface GigabitEthernet 0/1
no ip route 50.0.0.0 255.255.255.0 40.0.0.2
ip route 100.0.0.0 255.255.255.0 40.0.0.2
exit

تصوير 25. Router0 Static NAT

تصوير Router0 Static NAT .26

همچنین به کمک دستورات زیر، SNAT را برای Router1 نیز configure میکنیم.

ip nat inside source static 50.0.0.2 100.0.0.1

interface GigabitEthernet 0/1

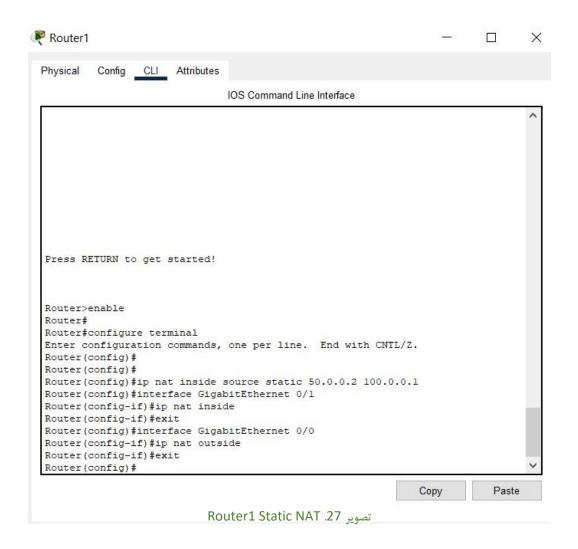
ip nat inside

exit

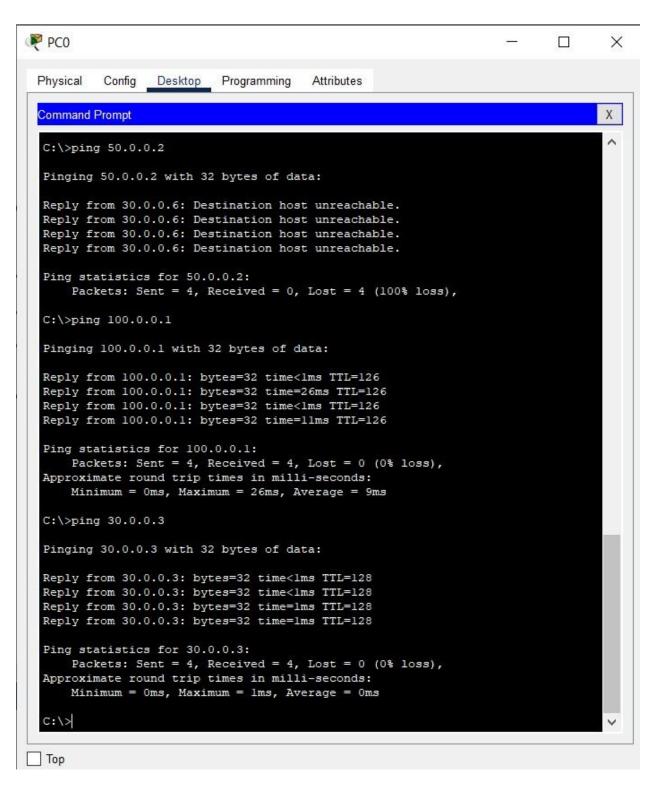
interface GigabitEthernet 0/0

ip nat outside

exit

حال به طور کامل و موفقیت آمیز Static NAT را پیاده سازی کردیم و می توانیم از طریق اینترنت و کلاینتها به سرور دسترسی داشته باشیم. همانطور که مشاهده می کنید، برای دسترسی به سرور از طریق کلاینت باید از NAT سرور دسترسی داشته باشیم. همانطور که مشاهده می کنید، برای دسترسی به سرور از طریق کلاینت باید از IP آن یعنی IP آن یعنی IP واقعی آن یعنی 50.0.0.2 استفاده کنیم. اگر با آدرس واقعی ping را انجام بدهیم، مشاهده می شود که غیرقابل دسترس هستند و fail می شود.

تصویر 28. برقراری ارتباط با سرور از طریق NAT IP و کلاینتها

بخش دوم_ Dynamic NAT

در این بخش Dynamic NAT را به کمک access list پیادهسازی می کنیم.

ابتدا یک access list جدید را به روتر0 اضافه می کنیم تا به کلاینت اجازه دهیم تا با سرور ارتباط داشته باشد. از دستور زیر برای این کار استفاده می کنیم:

access-list 1 permit 30.0.0.0 0.0.0.255

همچنین باید NAT را configure کنیم. از دستور زیر استفاده می کنیم:

ip nat pool test 40.0.0.3 40.0.0.6 netmask 255.255.255.0 ip nat inside source list 1 pool test

همچنین باید اینترفیس را به عنوان inside و specify ،outside کنیم. از دستور زیر بهره می گیریم:

interface GigabitEthernet 0/0

ip nat inside

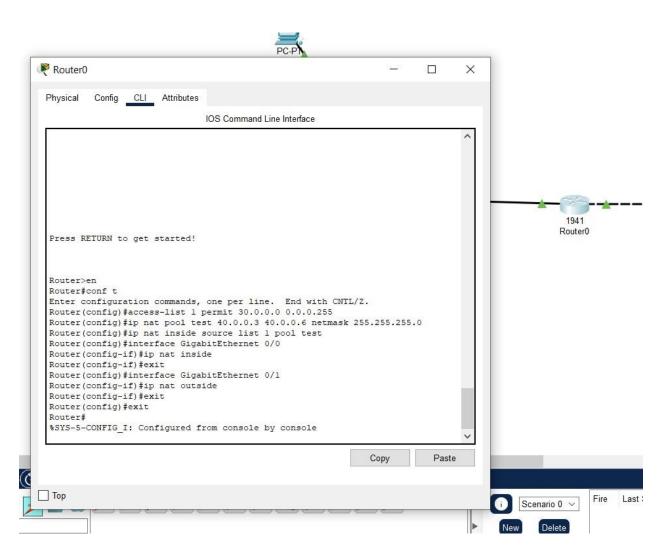
exit

interface GigabitEthernet 0/1

ip nat outside

exit

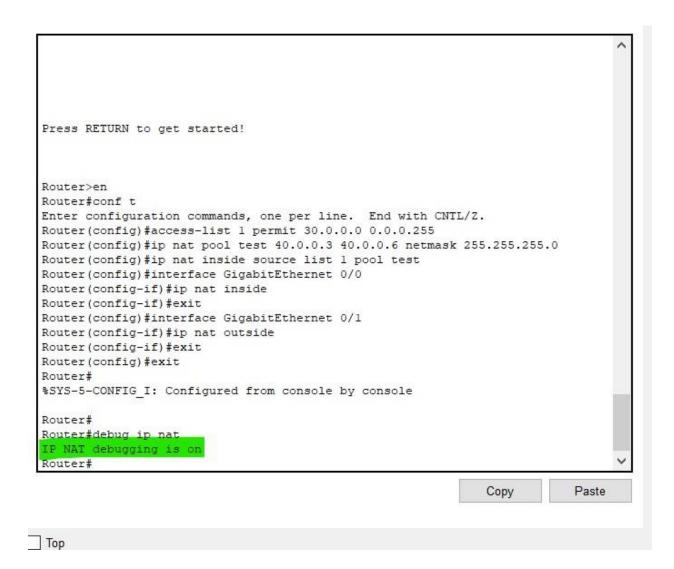
در نهایت تصویر زیر را خواهیم داشت:

تصوير Router0 Dynamic NAT .29

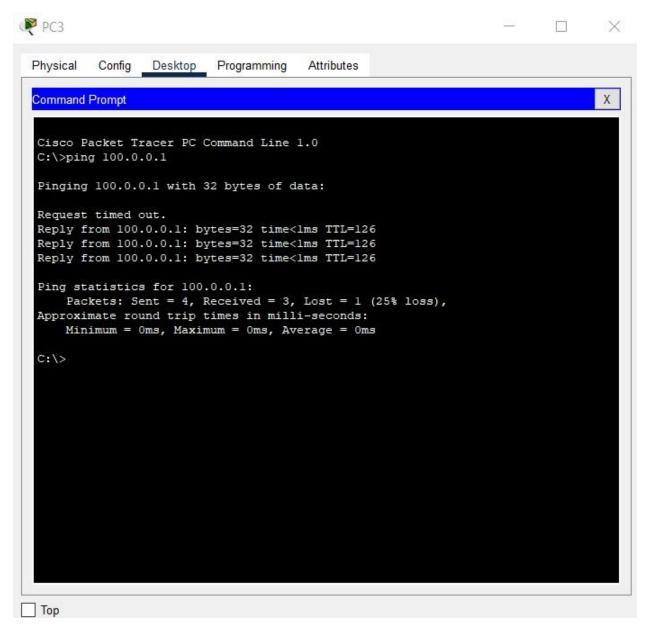
حال به طور موفقیت آمیز dynamic NAT را پیاده سازی کردیم. حال برای چک کردن درستی آن، با دستور زیر به فاز دیباگ می رویم.

debug ip nat

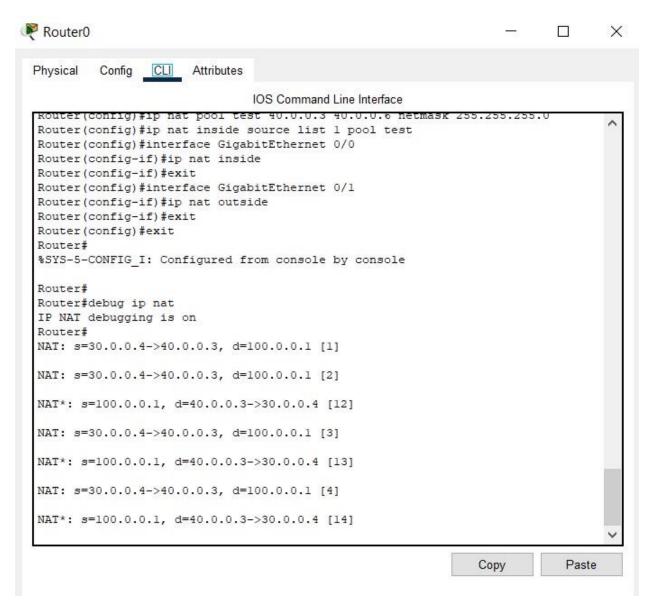
تصوير 30. debug ip nat

حال مشاهده می کنیم که به درستی کار می کند:

تصوير 31. Dynamic NAT is working correctly

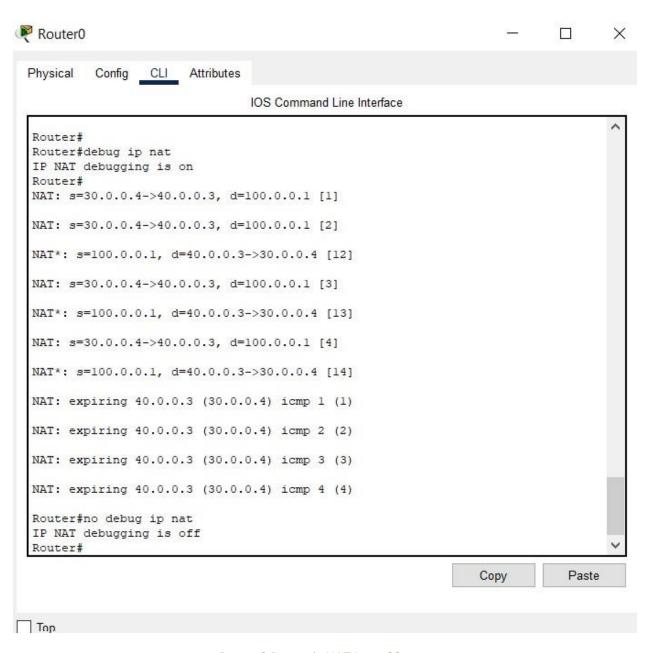
اکنون logs را در روتر0 چک می کنیم و مشاهده می شود که به درستی کار می کند.

تصوير 32. Dynamic NAT is working correctly

حال به کمک دستور زیر، گزارش گیری از ترجمه را غیرفعال می کنیم:

no debug ip nat

Router0 Dynamic NAT Logs .33 تصوير

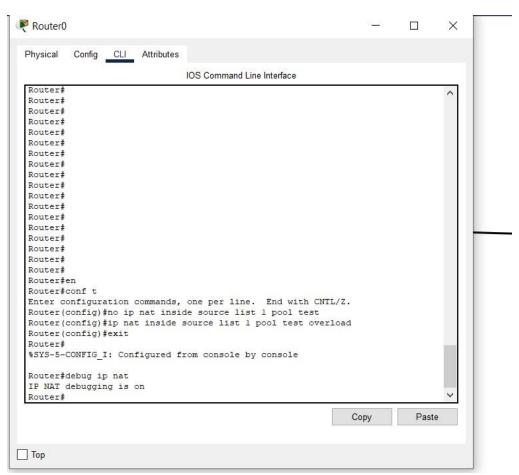
این بخش را هم مطابق دستور کار آزمایش، با موفقیت انجام دادیم.

بخش سوم _ PAT

در این بخش، به کمک PAT ،access list را پیاده سازی می نماییم. برای تبدیل DNAT به PAT در PAT در Router0 در ابتدا دستور ترجمه ابتدا دستور ترجمه (که در خط سوم آزمایش قبلی به آن اشاره شده است) را لغو می کنیم. سپس دستور ترجمه آدرس جدید را اجرا می کنیم.

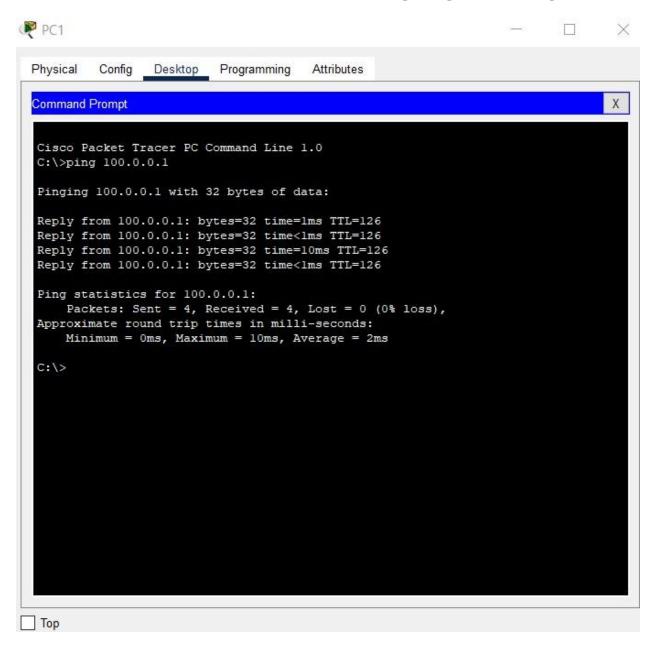
no ip nat inside source list 1 pool test ip nat inside source list 1 pool test overload

کلمه overload به معنی استفاده از فضای پورتها در فرآیند ترجمه آدرس است. این بار نیز برای بررسی اجرای در ست دستورات از گزارش گیری در مسیریاب مناسب استفاده می کنیم و نتایج را مشاهده خواهیم کرد.

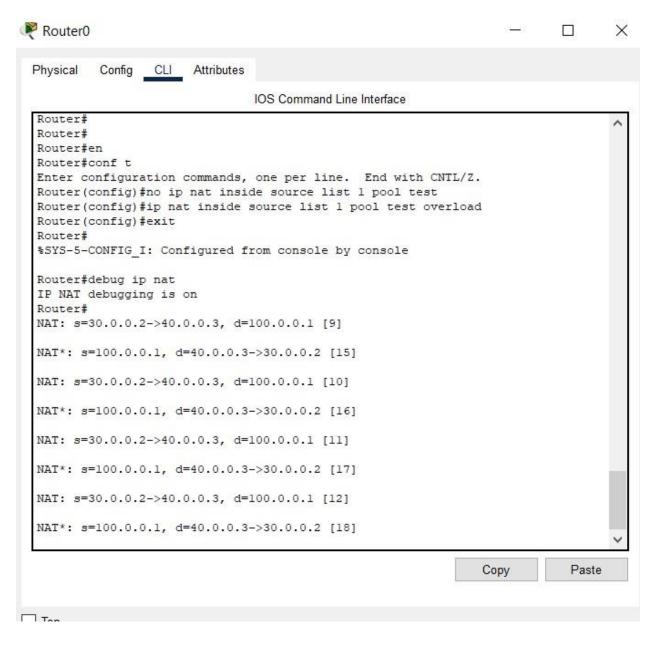
تصوير 34. Router0 PAT

حال مشاهده می شود که به درستی کار می کند.

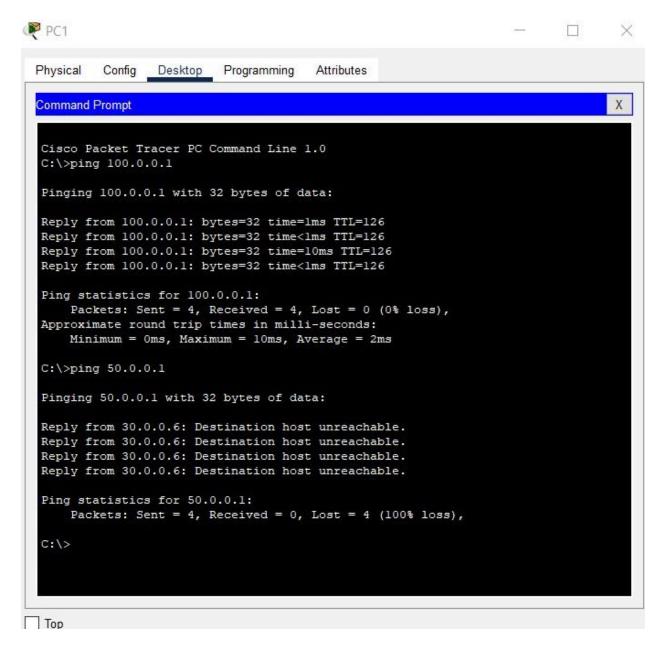
تصویر 35. دسترسی به سرور

اکنون logها را نیز چک مینماییم:

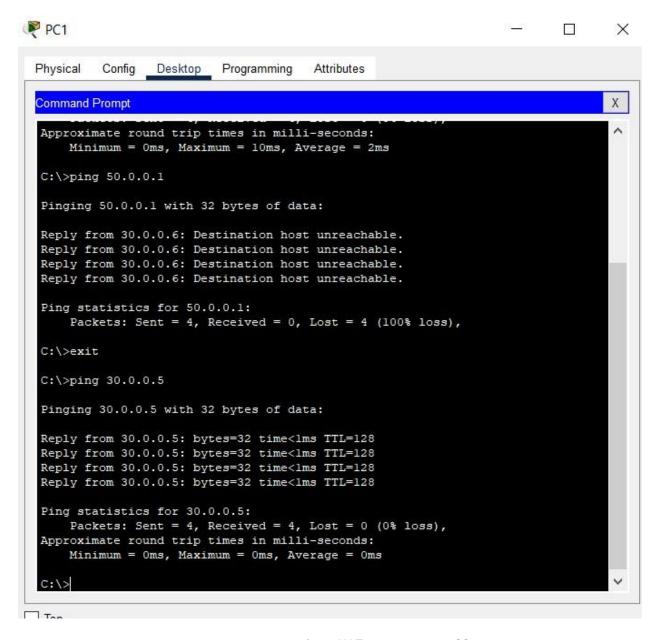
تصویر 36. چک کردن درستی NAT با بررسی لاگ

بعد از انجام این مراحل، برای چک کردن و اطمینان یافتن درستی این مراحل و اینکه کلاینتها با آدرس آیپی واقعی به سرور دسترسی ندارند، ping میزنیم و مشاهده میشود که fail میشود.

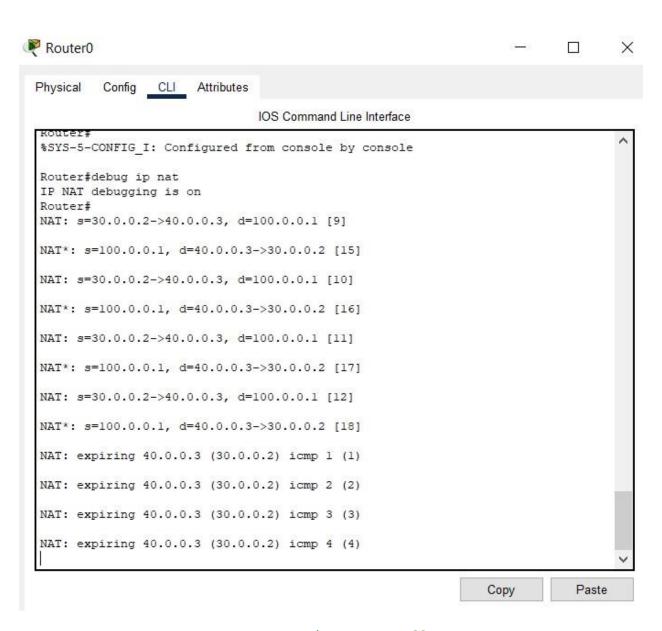
تصویر 37. چک کردن درستی NAT با ping به آدرس real IP

اما اگر از یک کلاینت خاص به دیگر کلاینتها ping بزنیم، مشاهده می کنیم که کاملا درست کار خواهد کرد.

تصویر 38. چک کردن درستی NAT با ping از یک کلاینت به کلاینت دیگر

همچنین هنگام ارتباط دو کلاینت نمی توانیم ogاای در روتر ببینیم زیرا از سوییچ استفاده می شود.

تصویر 39. عدم نشان دادن log هنگام ارتباط دو کلاینت

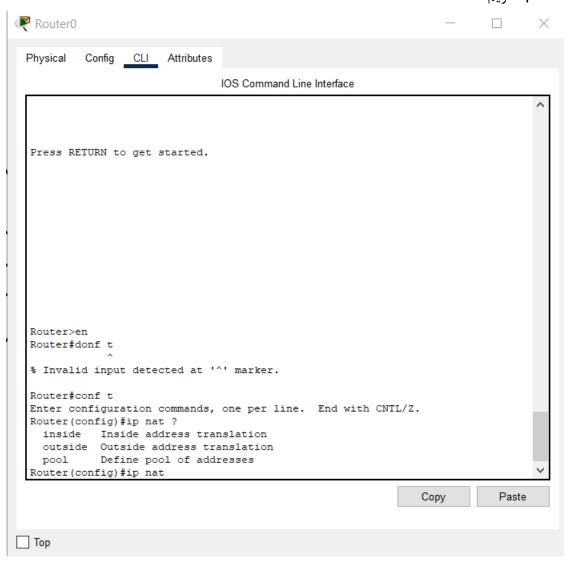
در نهایت هر سه بخش خواسته شده به درستی و با موفقیت انجام شدهاند.

بخش چهارم _ سوالات

1. با استفاده از گذاشتن علامت سوال بعد از هر کلمه در دستورات زیر، انواع دستورات قابل تولید را لیست کرده و موارد استفاده شده و نتیجه اجرای هر یک را توضیح دهید.

پاسخ:

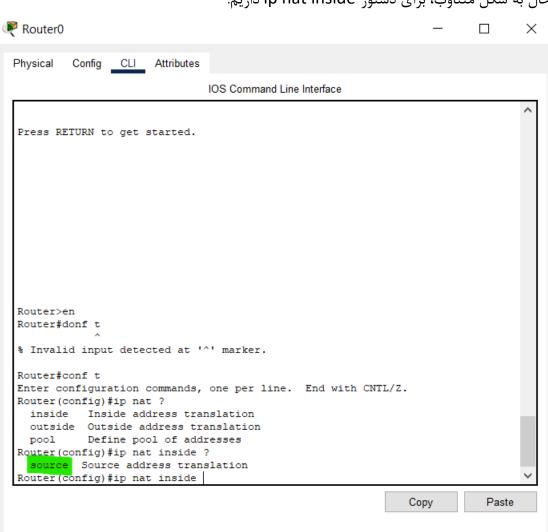
اگر از ؟ بعد از دستورات استفاده کنیم، کامندهای قابل استفاده را خواهیم دید. برای مثال برای دستور ip nat

ip nat ? .40

همانطور که میبینید، دستورات زیر را داریم و کاربردهایشان را نوشتهایم:

- inside: we can use this command to configure the inside interface
- outside: we can use this command to configure the outside interface
- pool: we can use this command to create a NAT pool which is a range of IP addresses

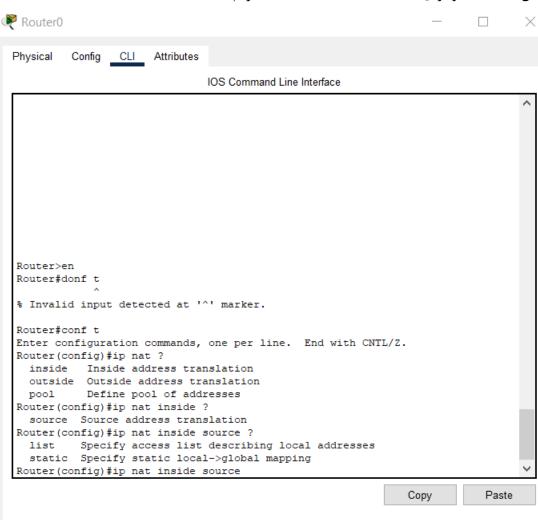
حال به شکل متناوب، برای دستور ip nat inside داریم:

تصوير 41. ? ip nat inside

Top

همانطور که میبینید، کلمه بعدی source است. به کمک این کامند میتوان آدرس IP غیرمعتبر outside network ترجمه کرد.

• source: By using this command we can trasnlate the invalid IP addresses of the inside network to a valid IP addresses of for outside network.

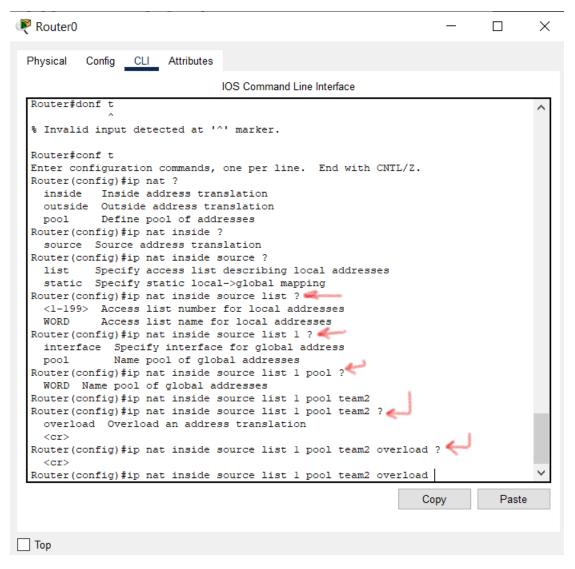

حال ادامه داده و برای ip nat inside source داریم:

تصوير 42. ? ip nat inside source

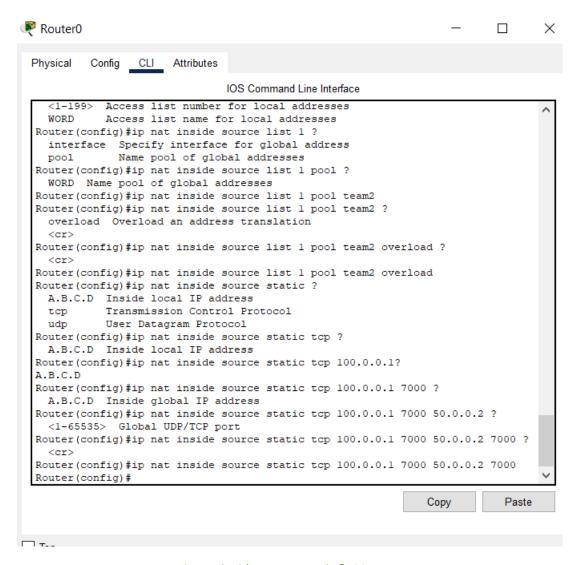
دو بخش list و static را داريم.

- list: Specifies the access list which we used to create a Dynamic NAT (Part 2)
- static: Specifies the static NAT mapping which we used to create a Static NAT (Part 1)

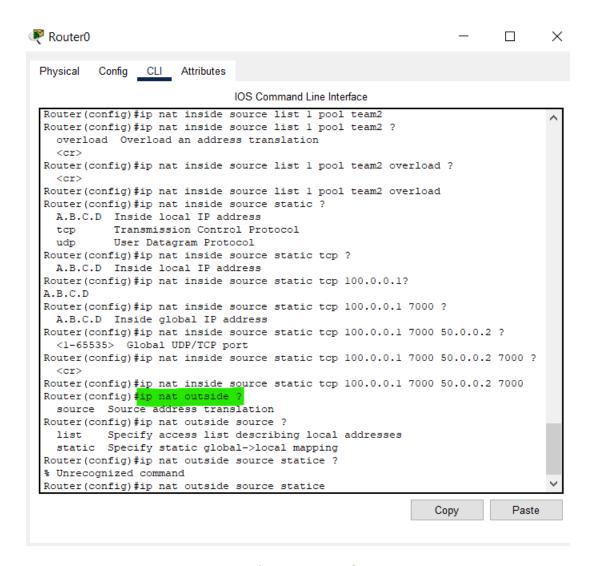
تصوير 43. ? ip nat inside source list و ادامه ماجرا

برای static نیز ادامه می دهیم. با استفاده از این می توانیم قابلیت فوروارد بسته های tcp یا udp به پروت خاصی را داشته باشیم.

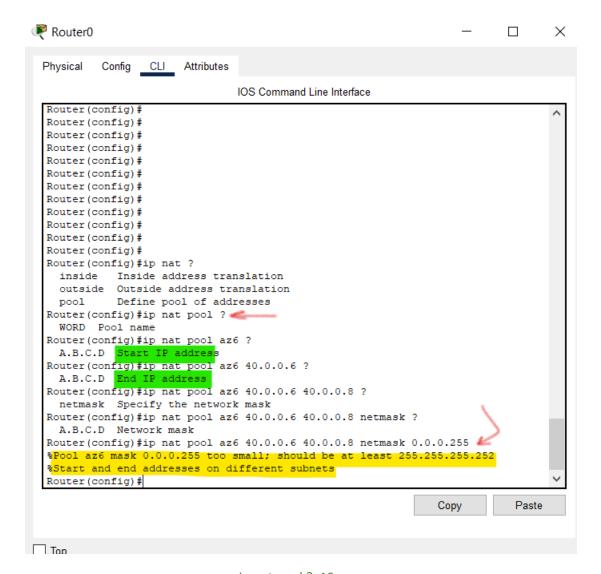
تصوير 44. ? ip nat inside source static

برای ip nat ouside هم دقیقا مشابه

تصوير 45. ? ip nat outside source static

اکنون برای ip nat pool تست میکنیم.

تصوير 46. ? ip nat pool

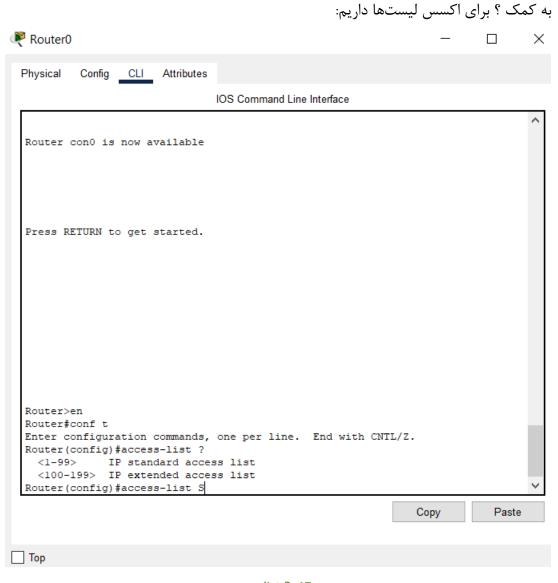
2. Access-list چند نوع هستند و برای چه مواردی استفاده می شوند؟ با استفاده از Access-list قطعه کدی بنویسید که برقراری ارتباط کاربران شبکه با پورت ۸۰ tcp سرور ممکن نباشد. (بستههای از این نوع در مسیریاب فیلتر شوند)

اسخ:

اكسس ليستها به 2 گروه تقسيم ميشوند.

Standard Access list امیتوانیم بسته او آدرس IP مبدا و آدرس IP مقصد
 با استفاده از لیستهای دسترسی، رد یا مجاز کنیم.

Extended Access list می توانیم بسته ها را بر اساس آدرس IP مبدا، آدرس IP مقصد و پروتکل با استفاده از لیست های دسترسی، رد یا مجاز کنیم.

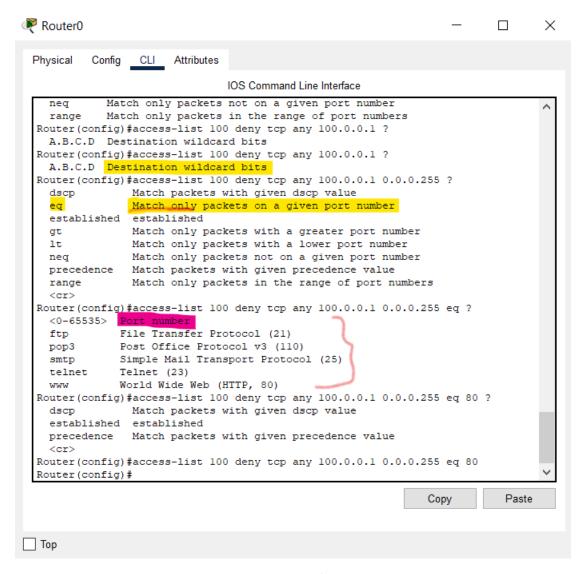

تصوير 47. ? access-list

مى توانيم تعداد لیست دسترسى و نوع لیست دسترسى را مشخص کنیم. ما باید از محدوده 1-99 براى لیست دسترسى توسعه یافته استفاده کنیم. اکنون باید

برنامه ای بنویسیم که اتصال به سرور را از طریق کلاینت ها از پورت '80' رد کند. ما از پیکربندی زیر برای روتر 0 استفاده خواهیم کرد:

access-list 100 deny tcp any 100.0.0.1 0.0.0.255 eg 80

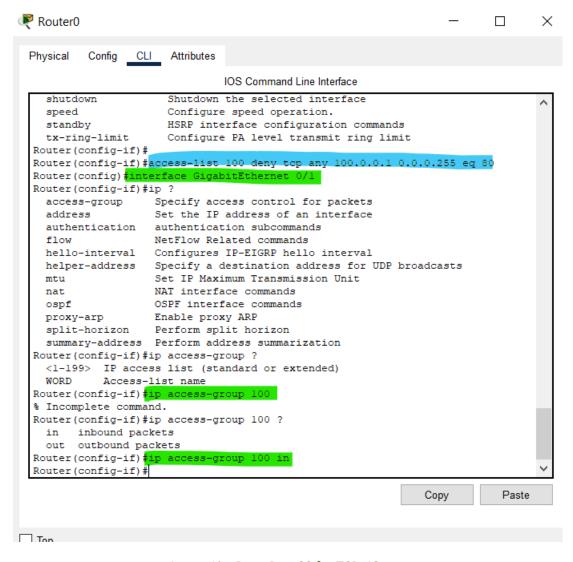
تصوير Access List Deny Port 80 for TCP .48

حال ما همچنین باید این لیست دسترسی را به پیکربندی NAT اضافه کنیم، می توانیم از پیکربندی زیر استفاده کنیم:

interface GigabitEthernet 0/1

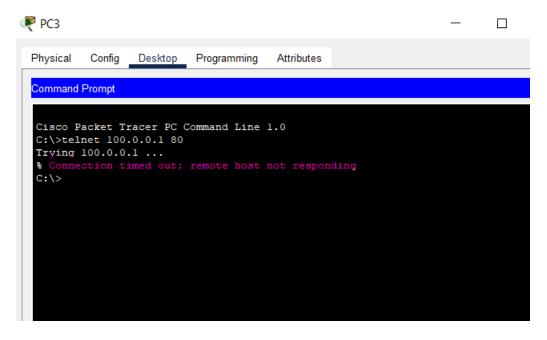
ip access-group 100 in

exit

تصوير 49. Access List Deny Port 80 for TCP

حال اگر بخواهیم از طریق کلاینت ها با استفاده از پورت 80 به سرور دسترسی پیدا کنیم، اتصال ناموفق خواهد بود:

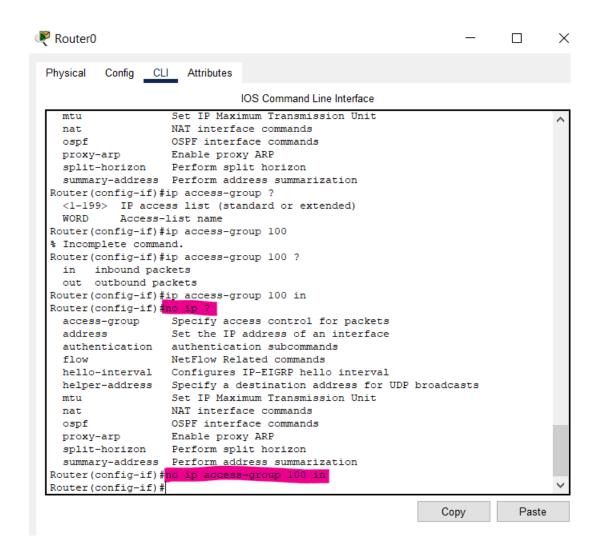

تصوير 50. اتصال ناموفق

پس از افزودن لیست دسترسی، نمی توانیم با استفاده از پورت 80 به سرور متصل شویم. اگر بخواهیم با استفاده از پورت دیگری به سرور متصل شویم، اتصال رد می شود.

برای حذف لیست دسترسی از پیکربندی NAT، می توانیم از دستور زیر در روتر 0 استفاده کنیم:

no ip access-group 100 in

تصوير 1.51 no ip access-group 100 in

حال با پورت 80 مىتوانىم كانكت شويم.

```
Cisco Packet Tracer PC Command Line 1.0
C:\>telnet 100.0.0.1 80
Trying 100.0.0.1 ...Open

[Connection to 100.0.0.1 closed by foreign host]
```

تصوير 52. برقراري اتصال

3. نتایجی که از گزارش گیری در آزمایش PAT مشاهده کردید را توضیح دهید. یاسخ:

در پیکربندی PAT، روتر از پورتهای روتر استفاده می کند تا کلاینتها را قادر سازد به سرور دسترسی داشته باشند. روتر یک آدرس IP ترجمه شده و شماره پورت برای هر کلاینت ایجاد می کند. روتر از شماره پورت برای ارسال بستهها به سرور استفاده می کند.

اگر بخواهیم همزمان از چندین کلاینت به سرور دسترسی داشته باشیم، روتر گاهی اوقات از آدرس IP یکسانی در pool برای اتصال استفاده می کند، بنابراین از شماره پورت متفاوتی برای ارسال بسته ها از هر کلاینت به سرور استفاده می کند.

همانطور که در لاگهای دستور "ping" برای هر کلاینت دیدیم، هیچ یک از بستهها گم نشدند یا زمان آنها تمام نشد. اما در تنظیمات Dynamic NAT، اگر بخواهیم همزمان از چندین کلاینت به سرور دسترسی داشته باشیم، زمان برخی از بستهها تمام می شود.

کلمه کلیدی overload را می توان برای زمانی استفاده کرد که تعداد کلاینتها از آدرسهای IP موجود در NAT poll یک پیکربندی PAT ایجاد می کند تا کلاینتها را قادر به دسترسی به سرور کند.

4. مشخص کردن پورتهای ورودی و خروجی در مسیریاب برای اجرای ترجمه آدرسها، چه اهمیتی دارند؟ دستورات آزمایش ۲ و ۳ را با در نظر گرفتن تعویض پورت خروجی و ورودی Router0 بازنویسی کنید. پاسخ:

مشخص کردن پورت ورودی و پورت خروجی برای روترها، دستگاه را مجبور میکند از برخی پورتهای خاص برای ارسال بستهها بین گرهها استفاده کند.

ما از این دستور استفاده می کنیم تا مطمئن شویم که روتر 1 از پورت '80' برای ایجاد اتصالات tcp به سرور و برگشت استفاده می کند:

Static NAT: ip nat inside source static tcp 50.0.0.2 80 100.0.0.1

Dynamic NAT: ip nat pool test 40.0.0.3 40.0.0.6 netmask 255.255.255.0